សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 035)

សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ សឡាយតនវគ្គ

សត្តមភាគ

៣៥

(ព.ស. ២៥០៦)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
បឋមបណ្ណាសកៈ	១
អនិច្ចវគ្គ	១ដល់ ១២
ឧទ្ទាននៃអនិច្ចវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពី(អាយតនៈ) មិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ទាំងខាងក្នុង និង ខាងក្រៅ ៣ លើក	
-និយាយអំពី(អាយតនៈ) ទាំងនោះ ទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅ (ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន) ដែលលោកពោល ៣លើកទៀត ដោយអំណាច អនិច្ចាទិលក្ខណៈ ។	
យមកវគ្គ	១៣ ដល់ ៣២
ឧទ្ទាននៃយមកវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពី ការត្រាស់ដឹងពីរលើក	
- អំពី អានិសង្ស ពីរលើកដទៃទៀត	
- អំពីចិត្ត មិនបានប្រព្រឹត្តកន្លង ដែនកិលេស និង វដ្ដៈពីរលើក	
-អំពី ការត្រេកអរ ពីរលើក ដទៃទៀត	

-អំពី ការកើតឡើងពីរលើក	
ហេតុនោះទើបហៅថាវគ្គ ។	
សព្វវគ្គ	៣៣ ដល់ ៥៨
ឧទ្ទាននៃសព្វវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីវត្ថុទាំងពួង ១	
- អំពីការលះបង់ពីរលើក	
- អំពីកំណត់ដឹង មានពីរលើកដទៃទៀត	
- អំពីរបស់ក្តៅ ១	
- អំពីរបស់ខ្វាក់ ១	
- អំពីបដិបទា ដ៏សមគួរ ១	
- អំពីបដិបទា ជាទីសប្បាយ មានពីរលើក	
ហេតុនោះទើបហៅថាវគ្គ ។	
ជាតិធម្មវគ្គ	៥៩ ដល់ ៦២
ឧទ្ទាននៃជាតិធម្មវគ្គនោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីធម្ម១០យ៉ាងនោះគឺ ជាតិ១ព្យាធិ ១ មរណៈ ១ សោក១ សង្កិលេស១ ខយធម៌ ១ វយធម៌ ១ សមុទយធម៌១ និរោធធម៌ ១ ។	
អនិច្ចវគ្គ	៦៣ ដល់ ៦៦
ឧទ្ទាននៃអនិច្ចវគ្គនោះគឺ ៖	
-និយាយអំពី របស់ មិនទៀង ១	
- ជាទុក្ខ១	
-មិនមែនរបស់ខ្លួន ១	
- ដឹងឲ្យជាក់១	

-ត្រូវកំណត់ដឹង ១	
-ត្រូវតែលះបង់១	
-ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់១	
-ត្រូវកំណត់ដឹងដោយប្រាជ្ញាដ៏ក្រៃលែង១	
-ជាគ្រឿងបៀតបៀន១	
-ជាគ្រឿងអន្តរាយ១	
ហេតុនោះទើបចាត់ជា ១ វគ្គ ។	
*************ចប់ បឋមបណ្ណាសកៈ ក្នុង សឡាយតនវគ្គ *********	
ឧទ្ទាននៃបឋមបណ្ណាសកៈនោះគឺ ៖	
សុទ្ធវគ្គ១ យមកវគ្គ១ សព្វវគ្គ១ ជរាវគ្គ១ អនិច្ចវគ្គជាគម្រប់ប្រាំ ១។	
លោកចាត់ជាមួយ បណ្ណាសកៈ តាម សឡាយតនវគ្គ នោះ ។	
ទុតិយបណ្ណាសកៈ	
អវិជ្ជាវគ្គ	៦៧ ដល់ ៧៦
ឧទ្ទាននៃអវិជ្ជាវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីអវិជ្ជា១	
-សញ្ញោជនៈ ពីរលើក	
-អាសវៈ ពីរលើក	
-អនុស័យ ពីរលើក	
-ការកំណត់ដឹង ១	
-ធម៌គ្របសង្កត់ពីរលើក	
ហេតុនោះទើបលោកចាត់ជា មួយវគ្គ ។	
មិគជាលវគ្គ	៧៧ដល់ ៩៩

ឧទ្ទាននៃមិគជាលវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីព្រះមិគជាលៈ មានអាយុ២លើក	
-អំពីព្រះ សមិទ្ធិ មានអាយុ ៤លើក	
-អំពីព្រះឧបសេន មានអាយុ១លើក	
-អំពីព្រះឧបវាណ មានអាយុ១លើក	
-អំពី អាការរបស់ផស្សៈ ៦ មាន ៣លើក ។	
គិលានវគ្គ	១០០ដល់ ១១៨
ឧទ្ទាននៃគិលានវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីភិក្ខុឈឺ មានអាយុ២លើក	
- អំពីព្រះរាធៈ មានអាយុ មាន៣លើក	
- អំពី អវិជ្ជា មាន ២លើក	
- អំពី ពួកភិក្ខុ១	
- អំពីលោក ១	
- អំពីព្រះ ផគ្គុនៈ មានអាយុ១។	
ឆន្នវគ្គ	១១៩ ដល់ ១៥៣
ឧទ្ទាននៃឆ ន្នវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីលោកបែកធ្លាយ១	
-លោកសូន្យ ១	
-ធម៌សង្ខេប១	
-ឆន្នត្ថេរ១	
-បុណ្ណត្ថេរ ១	
-ពាហិយត្ថេរ១	
-តណ្ហាជាគ្រឿងញាប់ញ័រ មាន២ លើក	

-ធម្មជាតជាគូៗ មាន២ លើក ។	
ឆឡវគ្គ	១៥៤ ដល់ ១៨៩
ឧទ្ទាននៃឆឡវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពី ការរួបរួម ២ សូត្រ	
-ការសាបសូន្យ ១	
-ភិក្ខុអ្នកនៅដោយសេចក្តីប្រហែស១	
-ការសង្រួម១	
-សមាធិ១	
-ការស្ងប់ស្ងាត់១	
-របស់មិនមែនរបស់អ្នកទាំងឡាយមាន២សូត្រ	
-ឧទកពាមបុត្ត ១ ។	
*************ចប់ ទុតិយបណ្ណាសកៈ ក្នុង សឡាយតនវគ្គ *********	
ឧទ្ទាននៃទុតិយបណ្ណាសកៈនោះគឺ ៖	
-អវិជ្ជាវគ្គ១ មិគជាលវគ្គ១ គិលានវគ្គ១ ឆន្នវគ្គជាគម្រប់បួន១ ឆឡវគ្គ១ ។	
ហាសិបសូត្រនេះ ជាទុតិយបណ្ណាសកៈ ។	
តតិយបណ្ណាសកៈ	
យោគក្ខេមិវគ្គ	១៩០ ដល់ ២០៥
ឧទ្ទាននៃយោគក្ខេមិវគ្គនោះគឺ	
-និយាយអំពីបុគ្គលមានសេចក្តីក្សេមចាកយោគៈ ១	
-អំពីសុខទុក្ខកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យ (ចក្ខុ)ជាដើម ១	
-អំពី កើតនិងរលត់នៃទុក្ខ១	

-អំពី កើតនិងរលត់នៃលោក១	
-អំពី សេចក្តីប្រកាន់ថាប្រសើរជាដើម ១	
-អំពី សំយោជនៈ ១	
-អំពី ឧបាទាន ១	
-អំពី បុគ្គលកំណត់ដឹង មាន ២ លើក	
-អំពី ភិក្ខុឈរអែបស្តាប់ធម៌ ១ ។	
លោកកាមគុណវគ្គ ទី ២	២០៧ ដល់ ២២៨
ឧទ្ទាន នៃលោកកាមគុណវគ្គនោះគឺ	
-និយាយ អំពី អន្ទាក់មាន ២លើក	
- អំពី ទីបំផុតនៃលោក ១	
- អំពីកាមគុណ ១	
- ព្រះឥន្ទបញ្ញសិខគន្ធព្វបុត្ត១	
- ព្រះសារីបុត្ត ១	
- ព្រះរាហុល១	
- សំយោជនៈ១	
-ឧបាទាន១	
-ព្រោះហេតុនោះ ទើបហៅថា លោកកាមវគ្គ ។	
គហបតិវគ្គ	២២៩ ដល់ ២៨២
ឧទ្ទាននៃគហបតិវគ្គនោះគឺ	
-និយាយអំពី ឧគ្គគហបតី នៅក្រុងវេសាលី១	
-អំពីឧគ្គគហបតី អ្នកហត្ថិគ្រាម ក្នុងដែនវជ្ជី ១	
-អំពីព្រះមានព្រះភាគគង់នៅក្នុងក្រុង នាឡន្ទា១	
-អំពីព្រះបិណ្ឌោលភារទ្វាជត្ថេរ១	

-អំពីឃោសិត គហបតី១	
-អំពីហាលិទ្ទកានិគហបតី១	
-អំពីនកុលបិតាគហបតី១	
-អំពីលោហិច្ចព្រាហ្មណ៍១	
-អំពីវេរហញ្ចានិគោត្តាព្រាហ្មណី១ ។	
ទេវទហវគ្គ	២៨៥ ដល់ ៣០៤
ឧទ្ទាននៃទេវទហវគ្គនោះគឺ	
-និយាយអំពីព្រះមានព្រះភាគគង់ក្នុងទេវទហនិគម១	
-អំពីខណៈនៃការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌១	
-អំពីការទទួលត្រេកអរនូវអារម្មណ៍១	
-អំពីការមិនទទួលត្រេកអរនូវអារម្មណ៍ ដោយចិត្តមាន២ លើក	
-អំពីព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហេតុ នៃការកើតឡើង នៃអារម្មណ៍ មានរូបជាដើម ៣ លើក	
-អំពីអាយតនៈខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ ២លើក ។	
លោកាមគុណវគ្គ	៣០៥ ដល់ ៣២៦
ឧទ្ទាននៃ នវបុរាណវគ្គនោះគឺ	
-និយាយអំពី កម្ម១	
-បដិបទាជាទីសប្បាយដើម្បីព្រះនិព្វាន ៤លើក	
-ភិក្ខុ មិនមានកិលេស ដូចជាកូនសិស្ស ១	
-ព្រហ្មចរិយៈ មានប្រយោជន៍អ្វី១	
-មានបរិយាយ ដែរឬ ១	
-ភិក្ខុបរិបូណ៌ ដោយឥន្ទ្រិយ១	
-ភិក្ខុគួរហៅថា ធម្មកថិក១ ។	

*************ចប់ តតិយបណ្ណាសកៈ ក្នុង សឡាយតនវគ្គ *********	
ឧទ្ទាននៃតតិយបណ្ណាសកៈនោះគឺ ៖	
-យោគក្ខេមិវគ្គ១	
-លោកកាមគុណវគ្គ១	
-គហបតិវគ្គ១	
-ទេវហវគ្គ១	
-នវបុរាណវគ្គ១	
-ហេតុនោះបានជាហៅថា តតិយបណ្ណាសកៈ ។	
ចតុត្ថបណ្ណាសកៈ	
នន្ទិក្ខយវគ្គ	៣២៧ ដល់ ៣៤០
ឧទ្ទាននៃនន្ទិក្ខយវគ្គនោះគឺ	
-ទ្រង់សំដែងនន្ទិក្ខយៈ ៤ លើក	
-ក្នុងជីវកម្ពវ័ន ២ លើក	
-កោដ្ឋិកត្ថេរ ៣ លើក	
-មិច្ឆាទិដ្ឋិ១	
-សក្កាយទិដ្ឋិ១	
អត្តានុទិដ្ឋិ១ ។	
សដ្ឋីបេយ្យាល	៣៤១ដល់ ៣៥៨
ឧទ្ទាននៃសដ្ឋីបេយ្យាលនោះគឺ	
-ទ្រង់សំដែងអំពីឆន្ទៈគួរលះបង់ ១៨លើក	
-អាយតនៈ ជា អតីត ២លើកផង ៩លើកផង	
-ទ្រង់សំដែងអនិច្ចធម៌១៨លើក	

-អាយតនៈ ខាងក្នុង និងខាងក្រៅ ៣ លើក	
-សដ្ឋីបេយ្យាល គឺព្រះពុទ្ធជាពូជពង្សនៃព្រះអាទិត្យ បានត្រាស់ហើយ ។	
************* ចប់ សូត្រ ៦០ *********	
សមុទ្ទវគ្គ	៣៥៩ដល់ ៣៩៣
ឧទ្ទាននៃសមុទ្ទវគ្គនោះគឺ	
-ព្រះអង្គសំដែងប្រៀបពី សមុទ្ទ ២ រឿង	
-រឿងព្រានសន្ទូច១	
-ប្រៀបដូចដើមឈើមានជ័រ ដូចទឹកដោះ១	
-រឿងព្រះមហាកោដ្ឋិកៈ១	
-រឿងព្រះកាមភូ១	
-រឿងព្រះឧទាយិ១	
-អាទិត្តបរិយាយជាគម្រប់ ប្រាំបី ១	
-ទ្រង់សំដែងពីដៃជើង និង សន្ទាក់ ២ រឿង	
-ហេតុដូច្នោះ ទើបហៅថា វគ្គ។	
អាសីវិសវគ្គ	៣៩២ ដល់ ៤៦១
ឧទ្ទាននៃអាសីវិសវគ្គនោះគឺ	
-និយាយអំពី អាសីរពិស ១	
-អំពី រថ ១	
-អំពី អណ្ដើក ១	
-អំពី កំណាត់ឈើមាន ២ លើក	
-អំពីភិក្ខុមានចិត្តទទឹកដោយរាគៈ ១	
-អំពី ធម៌ជាទុក្ខ ១	

-អំពី ដើមចារ ១	
-អំពី ពិណា១	
-អំពី សត្វ ៦ពួក១	
-អំពីកណ្ដាប់ស្រូវដំណើប ១	
-អំពីសង្គ្រាមទេវតា និង អសុរ ១	
*************ចប់ បណ្ណាសកៈទី ៤ ក្នុង សឡាយតនវគ្គ *********	
ឧទ្ទាននៃបណ្ណាសកៈ ទី ៤ នោះគឺ ៖	
-នន្ទិក្ខយវគ្គ១ សដ្ឋីបេយ្យាល១ សមុទ្ទវគ្គពោលអំពី ទឹក ១	
បណ្ណាសកៈទី ៤នេះ ព្រះមានព្រះភាគសំដែង ២ លើកហើយ ក្នុងពួកនិបាត ។	